

TAULA D'EQUIVALÈNCIA DELS EPÍGRAFS DELS ANNEXOS DEL REIAL DECRET 2071/1993 I L'ANNEX DE LA DIRECTIVA 2001/32/CE RELATIUS A LES ZONES PROTEGIDES

Ordre 27-II-01 (annexos del Reial decret 2071/1993)	DIR 2001/32/CE
<p>ANNEX I</p> <p>-Part B-</p> <p>Organismes nocius la introducció i propagació dels quals s'han de prohibir en determinades zones protegides</p>	<p>ANNEX</p>
<p>a) Insectes, àcars i nematodes en totes les fases del seu desenvolupament.</p> <p>1. Bemisia tabacci Genn (poblacions europees) .....</p> <p>2. Globodera pallida (Stone) Behrens .</p> <p>3. Leptinotarsa decemlineata Say .....</p> <p>4. Liriomyza bryoniae (Kaltenbach) ....</p> <p>Virus i organismes afins.</p> <p>1. Beet necrotic yellow vein virus .....</p> <p>2. Tomato spotted wilt virus .....</p>	<p>a) 2</p> <p>a) 6</p> <p>a)13</p> <p>a)14</p> <p>d) 1</p> <p>d) 2</p>
<p>ANNEX II</p> <p>-Part B-</p> <p>Organismes nocius la introducció i propagació dels quals s'han de prohibir en algunes zones protegides, si es presenten en determinats vegetals o productes vegetals</p>	<p>ANNEX</p>
<p>a) Insectes, àcars i nematodes, en totes les fases del seu desenvolupament.</p> <p>1. Anthonomus grandis (Boh.) .....</p> <p>2. Cephalcia lariciphila (Klug) .....</p> <p>3. Dendroctonus micans Kugelan .....</p> <p>4. Gilpinia hercyniae (Hartig) .....</p> <p>5. Gonipterus scutellatus Gyll .....</p> <p>6.a) Ips amitinus Elchhof .....</p> <p>b) Ips cembrae Heer .....</p> <p>c) Ips duplicatus Sahlberg .....</p> <p>d) Ips sexdentatus Boerner .....</p> <p>e) Ips typographus Heer .....</p> <p>7. Matsucoccus feytaudi Duc .....</p> <p>8. Sternochetus mangiferae Fabricius.</p> <p>9. Thaumetopoea pityocampa (Den. et Schiff.) .....</p> <p>b) Bacteris.</p> <p>1. Curtobacterium flaccumfaciens pv. flaccumfaciens (Hedges) Collins et Jones .....</p> <p>2. Erwinia amylovora (Burr.) Winsl. et al .....</p> <p>c) Fongs.</p> <p>1. Glomerella gossypii Edgerton .....</p> <p>2. Gremmeniella abietina (Lag.) Morelet .....</p> <p>3. Hypoxylon mammatum (Wahl.) J. Miller .....</p> <p>d) Virus i organismes similars.</p> <p>Citrus Tristeza Virus (soques europees) .</p>	<p>a) 1</p> <p>a) 3</p> <p>a) 4</p> <p>a) 5</p> <p>a) 7</p> <p>a) 8</p> <p>a) 9</p> <p>a)10</p> <p>a)11</p> <p>a)12</p> <p>a)14</p> <p>a)15</p> <p>a)16</p> <p>b) 1</p> <p>b) 2</p> <p>c) 1</p> <p>c) 2</p> <p>c) 3</p> <p>d) 3</p>

GENERALITAT DE CATALUNYA

9620 *LLEI 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.* («BOE» 114, de 13-05-2003.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

PREÀMBUL

Justificació i finalitat

La Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Estatut de l'any 1979, va recuperar les competències en matèria de seguretat pública. Així, es restituïa una capacitat bàsica de l'autogovern ja prevista per l'Estatut de la Segona República i que va ésser escapçada l'any 1936.

En els darrers vint anys el Parlament de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, ha aprovat lleis sectorials que regulen els diversos àmbits en els quals la Generalitat té competències pròpies: policies locals, policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, protecció civil i emergències, trànsit, seguretat privada i joc i esports.

Paral·lelament a aquest desenvolupament normatiu, el Govern de Catalunya ha anat assumint de manera progressiva responsabilitats pròpies en el camp de la seguretat pública, com ara la protecció de persones i béns, l'ordre públic i la coordinació de les policies locals, i altres d'executives, com la seguretat privada i, més recentment, el trànsit, al mateix temps que s'ha anat produint el desplegament de substitució del cos de mossos d'esquadra, iniciat l'any 1994, a les comarques catalanes.

En aquest context, i tenint també en compte que l'esmentada normativa inclou ja la regulació dels aspectes relatius a les funcions, l'organització i l'estatut del personal dels diversos serveis que actuen en l'àmbit de la seguretat pública, es dona la conveniència i l'oportunitat d'integrar els sectors esmentats en un sistema coordinat i únic de seguretat pública de Catalunya.

El sistema de seguretat pública de Catalunya es fonamenta en els principis de cooperació, col·laboració, lleialtat institucional i auxili mutu entre les autoritats, les administracions i els serveis públics amb responsabilitats en l'àmbit de la seguretat, alhora que preveu també els òrgans de coordinació i de participació ciutadana corresponents, la manifestació més elevada dels quals la constitueix el Consell de Seguretat de Catalunya.

El sistema de seguretat pública de Catalunya es dota, finalment, d'un centre integrat i permanent d'atenció i gestió de les emergències en matèria de protecció civil, policia i urgències sanitàries, per mitjà del telèfon unificat 112, d'accés universal i gratuït.

La Llei incorpora una cultura de la coresponsabilitat, mitjançant la qual la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments, principalment, com a administracions catalanes, desenvolupen espais, com les juntes locals de segu-

retat i les comissions regionals de seguretat, i instruments de planificació i coordinació, com els convenis de col·laboració i els diferents tipus de plans de seguretat, que han de garantir un sistema de seguretat més eficaç i eficient per a Catalunya, tant en l'assoliment dels resultats desitjables com en l'ús racional i sostenible dels recursos públics disponibles.

Les autoritats i les administracions locals —els alcaldes i els ajuntaments— hi tenen un paper destacat: en la participació en el disseny i el seguiment de les polítiques locals de seguretat i en l'execució de les competències que els són pròpies en aquest àmbit, sobretot per mitjà dels serveis municipals i especialment de les policies locals.

Correspon a la Generalitat garantir la coherència del sistema i del conjunt de polítiques i mecanismes de coordinació que en derivin, tot assegurant una prestació equivalent per al conjunt del territori i dels ciutadans del país. I en aquests darrers aspectes, sens dubte el cos de mossos d'esquadra hi té un protagonisme destacat.

L'objectiu i els instruments del sistema consisteixen a dotar Catalunya d'un marc flexible i participatiu en el qual els diversos agents públics i privats, des de les respectives aportacions i responsabilitats, puguin contribuir a l'elaboració i l'execució de polítiques públiques de seguretat eficaces al servei dels ciutadans.

El foment de la convivència i la cohesió social ha de provenir d'iniciatives i polítiques transversals modernes que, des del respecte als valors de la democràcia i la llibertat, garanteixin la seguretat de les persones i llurs béns.

Catalunya aspira a dotar-se plenament d'un model que transcendeixi la concepció tradicional de la seguretat i l'ordre públic, a favor d'una orientació que es fonamenti en la prevenció, la participació i la implicació dels diferents serveis públics, i també de la societat civil.

L'estructura i el contingut de la Llei

El contingut de la Llei s'estructura en cinc capítols, relatius a les disposicions generals, l'organització del sistema de seguretat de Catalunya, l'Administració territorial de seguretat, les relacions entre les administracions i les relacions amb els ciutadans, als quals segueixen diverses disposicions de caràcter addicional, transitori, derogatori i final.

El capítol I, dedicat a les disposicions generals, defineix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei i la seva finalitat última, que és l'assegurament dels drets i les llibertats dels ciutadans, la preservació de la convivència i el foment de la cohesió social. Amb aquest objectiu final, la Llei dissenya el sistema de seguretat de Catalunya, que s'inspira en els principis de prevenció dels riscos i de les amenaces, d'adequació dels serveis de seguretat a la demanda social, de proximitat als ciutadans i descentralització dels serveis públics, d'eficàcia de l'acció pública i d'eficiència en l'assignació de recursos i mitjans, de planificació i avaluació de les actuacions, de proporcionalitat de la intervenció pública, de coresponsabilitat i complementarietat de les autoritats i de les administracions, de coordinació i cooperació entre autoritats, administracions i serveis i de transparència i informació als ciutadans. Aquest conjunt de principis, explícitament establerts per la Llei, permet dotar el sistema de seguretat que es dissenya d'una adequada coherència i eficàcia, i constitueix una pauta apropiada d'orientació general de les actuacions de les diverses administracions i llurs relacions en aquest àmbit.

El capítol II té per objecte la definició de la composició i l'estructura del sistema de seguretat, que es vertebrava al voltant de les autoritats de la Generalitat i dels ajuntaments, i que s'integra, a més, pels cossos i els serveis

de seguretat que en depenen i pels òrgans de coordinació i de participació que la Llei crea i regula. Cal remarcar que la Llei parteix d'una clara delimitació de les competències de les autoritats en matèria de seguretat, condició que reconeix fonamentalment al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública i als alcaldes, en llurs àmbits de competència respectius, i que estructura el sistema de seguretat de Catalunya a partir d'aquesta delimitació.

Cal destacar també, per la seva importància política i la transcendència social que estan cridats a tenir, els nous òrgans que crea la Llei: el Consell de Seguretat de Catalunya, màxim òrgan de consulta i representació de les administracions i de la societat catalana; la Comissió del Govern per a la Seguretat, presidida pel president o presidenta de la Generalitat, a la qual s'encarrega la funció d'assegurar la coordinació de les actuacions i de les polítiques de la Generalitat en matèria de seguretat; la Comissió de Policia de Catalunya, que substitueix la fins ara existent Comissió de Coordinació de Polícies Locals, amb funcions de gran rellevància per a la cohesió interna i la funcionalitat del model de policia, i les comissions regionals de seguretat, que aplegaran els municipis d'una mateixa regió policial amb la finalitat de facilitar l'anàlisi i la proposta conjunta de plans de seguretat supramunicipals adequats a llurs necessitats i recursos.

La Llei atorga una rellevància especial a les juntes locals de seguretat, de les quals destaca el caràcter obligatori en els municipis que comptin amb policia local. Aquest caràcter, juntament amb les funcions que se'ls atribueixen i la presidència única de l'alcalde o l'alcaldesa, pretén fer d'aquests òrgans peces clau del sistema de seguretat i del model de policia, convertint-los en una referència necessària per a l'elaboració, la planificació i l'execució en l'àmbit local de les polítiques públiques de seguretat més generals.

Així mateix, la Llei reconeix el paper que té en l'estructura del sistema de seguretat català l'Escola de Policia de Catalunya, configurada com a entitat autònoma de caràcter administratiu amb funcions de selecció, formació, reciclatge i adaptació del personal que integra el cos de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals, la qual impulsa els estudis i les investigacions adequats en matèria de seguretat.

Finalment, la Llei dota el sistema d'un instrument metodològic que ha de contribuir a la seva eficàcia i funcionalitat: el Pla general de seguretat, que ha de contenir el catàleg de les previsions, les actuacions i els mitjans relatius a tot allò que afecti o pugui afectar la convivència i la seguretat de les persones i els béns, i que s'ha de convertir en referència obligada per a l'elaboració dels plans de seguretat locals, sectorials, estacionals i específics.

El capítol III estructura l'administració general i territorial de seguretat. Una transcendència especial té l'atribució als delegats territorials del Govern, a més de les funcions pròpies, de la condició de delegats del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública pel que fa a la potestat sancionadora en les matèries que són competència seva. Així mateix, es creen subdireccions generals, en els mateixos àmbits territorials, per a la coordinació de les funcions, els serveis i els procediments administratius que són competència del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública. D'altra banda, en aquest mateix capítol s'estructura l'organització territorial del cos de mossos d'esquadra en dos nivells principals: les àrees bàsiques, en primer lloc, que es defineixen com les unitats geogràfiques i de població dotades amb els serveis mínims però suficients per a atendre en una primera instància totes les necessitats de protecció i seguretat de la població de l'àrea, i, en segon lloc, les regions,

que es corresponen a les establertes pel Pla territorial general de Catalunya i que constitueixen el nivell adequat per a situar-hi els serveis de suport operacional i logístic de les àrees bàsiques. Amb aquesta estructuració es pretén assegurar de manera suficient la coherència del model de servei amb els principis d'adequació dels recursos a la demanda social i de proximitat als ciutadans, que presideixen el sistema de seguretat de Catalunya.

El capítol IV estableix, en primer lloc, els principis que regulen les relacions entre les administracions que concorren en l'àmbit de la seguretat —lleialtat institucional, informació recíproca, coordinació, col·laboració i cooperació i assistència mútua— per tal d'assegurar l'eficàcia i l'eficiència de l'acció pública, en interès dels ciutadans. La Llei estableix després els instruments que han de canalitzar aquestes relacions, entre els quals destaquen de manera especial els convenis entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i els ajuntaments i altres administracions, institucions i entitats, per al desenvolupament i l'aplicació de polítiques sectorials i altres iniciatives i projectes en matèria de seguretat, i, en particular, els de coordinació entre el cos de mossos d'esquadra i les policies locals i els altres que tenen per objecte instaurar serveis unificats o de gestió conjunta, com poden ésser, especialment, els de recepció de denúncies i altres d'atenció directa als ciutadans.

La Llei conté diverses disposicions relatives a la col·laboració en matèria d'informació policial; estableix especialment el manteniment d'un sistema unificat d'informacions d'interès policial administrat pel departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i compartit per les policies locals que s'hi adhireixin mitjançant el conveni corresponent. En aquest mateix capítol, la Llei estableix les regles bàsiques per a la coordinació necessària de les policies locals i disposa diversos mecanismes d'assistència mútua entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i els municipis i entre la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals. La Llei conté també diverses disposicions sobre planificació conjunta dels serveis i de les actuacions en matèria de seguretat, a diversos nivells, com a mètode i com a cultura, i molt especialment com a eina a disposició dels alcaldes per a la direcció i la gestió eficaç de les polítiques locals de prevenció i seguretat. I finalment, en aquest capítol, la Llei fixa l'objectiu, que ha de promoure la Generalitat i han de compartir totes les administracions, de crear un servei integrat d'atenció als ciutadans en cas d'emergències, que permeti donar l'avís i posar en alerta els serveis que corresponguin en cada cas per a afrontar la situació creada, augmentant d'aquesta manera la seguretat dels ciutadans i l'eficiència en la resposta a les emergències que es produeixen i que afecten la vida, la seguretat o la salut de les persones.

El capítol V, dedicat a les relacions amb els ciutadans, regula la imprescindible participació ciutadana en el sistema de seguretat, articulant-lo per mitjà de la presència de les associacions i les entitats ciutadanes en el Consell de Seguretat de Catalunya, i en les juntes locals i les comissions regionals de seguretat. A més, els òrgans que han d'aprovar els diversos plans de seguretat poden igualment fer totes les consultes prèvies que considerin necessàries a les associacions i entitats que representin interessos col·lectius que es puguin veure afectats. La Llei estableix també el dret d'informació que en matèria de seguretat tenen els ciutadans en una societat madura i democràtica, i específica, finalment, el canal pel qual poden fer arribar a les autoritats les queixes i les peticions que creguin oportunes sobre els serveis de seguretat i l'actuació de llurs agents. Té una rellevància especial la previsió sobre la creació d'un servei específic de recep-

ció i de resposta de les queixes i les peticions que es pugui convertir en una via permanent de comunicació entre l'Administració i els ciutadans en un àmbit tan sensible i transcendent per a la vida de les persones com és el de la seguretat.

La Llei promou, finalment, que el Govern de la Generalitat dediqui una atenció constant a la millora de la comunicació entre els ciutadans i els diversos serveis de seguretat, amb l'objectiu de simplificar-la i facilitar-los l'accés a aquests serveis, especialment en l'àmbit de la informació, la recepció de denúncies, l'atenció d'emergències i la recepció i la tramitació de queixes i peticions. Amb aquesta finalitat, la Llei encomana al Govern que promogui l'adaptació constant i continuada dels serveis a les possibilitats que ofereixi la tecnologia de les comunicacions en cada moment i que en promogui o porti a terme, quan escaigui, la integració i la unificació, i també la carta de serveis públics de seguretat, que ha de contenir els drets i els deures dels ciutadans en aquest sentit.

Finalment, en les disposicions addicionals se sistematitzen les competències sancionadores de les autoritats en matèria de seguretat ciutadana i s'introdueixen les modificacions i les remissions a la legislació vigent que imposa la coherència amb aquesta nova Llei.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és l'ordenació de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat pública, especialment les de policia, i la seva integració amb les de protecció civil, trànsit, joc i espectacles i seguretat privada, en un sistema general de seguretat propi de Catalunya, participat per les altres administracions amb competències en aquesta matèria.

2. Integren el sistema de seguretat pública de Catalunya les autoritats amb competències en la matèria i els serveis dependents de les administracions respectives, i també els òrgans de coordinació i participació ciutadana.

3. El sistema de seguretat pública de Catalunya té per finalitat contribuir al desenvolupament de polítiques públiques de prevenció i protecció eficaces en l'assegurament dels drets i les llibertats dels ciutadans, la preservació de la convivència i el foment de la cohesió social.

4. El sistema de seguretat pública, entès com un sistema integral, ha de garantir el dret dels ciutadans a una prestació homogènia dels serveis de seguretat arreu de Catalunya.

Article 2. *Principis generals.*

El sistema general de seguretat pública de Catalunya s'inspira en els principis següents:

- a) Prevenció dels riscos i de les amenaces.
- b) Adequació del servei públic a la demanda social.
- c) Proximitat als ciutadans i descentralització dels serveis públics.
- d) Eficàcia de l'acció pública i eficiència en l'assignació de recursos i mitjans.
- e) Planificació i avaluació de les actuacions.
- f) Proporcionalitat de la intervenció pública.
- g) Coresponsabilitat i complementarietat d'autoritats i administracions.
- h) Coordinació i cooperació entre autoritats, administracions i serveis.
- i) Transparència i informació als ciutadans.

CAPÍTOL II

Estructura del sistema de seguretat de Catalunya**Article 3. Sistema de seguretat de Catalunya.**

1. El sistema de seguretat de Catalunya és integrat per:

- a) Les autoritats de seguretat.
- b) Els cossos policials i altres serveis, públics o privats, de seguretat.
- c) Els òrgans de coordinació i participació en matèria de seguretat.

2. El Govern, d'acord amb el marc de competències que estableixen la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la legislació vigent, mitjançant el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, té la funció de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i de garantir la seguretat ciutadana. A aquest efecte, ha de vetllar per la convivència pacífica i la protecció de les persones i els béns, d'acord amb l'ordenament jurídic.

3. La Junta de Seguretat de Catalunya és l'òrgan superior de coordinació entre la Policia de la Generalitat i les forces i cossos de seguretat de l'Estat, d'acord amb l'article 13 de l'Estatut d'autonomia.

Article 4. Autoritats en matèria de seguretat.

1. El Govern és l'òrgan col·legiat superior de Catalunya en matèria de seguretat. El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública és l'autoritat de la Generalitat que dirigeix la política de seguretat de Catalunya, d'acord amb el Govern i sens perjudici de les funcions que corresponen a les autoritats de l'Estat. En l'àmbit local, els alcaldes són també autoritats superiors en matèria de seguretat, en el marc de llurs competències.

2. Tenen també la condició d'autoritats de seguretat els delegats territorials del Govern i les persones titulars d'òrgans del departament amb competències en matèria de seguretat pública o dels ajuntaments que, per atribució legal o per delegació expressa del conseller o consellera o de l'alcalde o l'alcaldesa, exerceixen les funcions corresponents en la matèria.

3. Corresponen al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública les funcions següents:

- a) Dirigir la política de seguretat del Govern.
- b) Ordenar les actuacions necessàries per a mantenir i restablir la seguretat ciutadana, personalment o mitjançant les persones titulars d'òrgans de l'Administració de seguretat del departament amb competències en matèria de seguretat pública, segons el que disposen aquesta Llei i la resta de l'ordenament vigent.
- c) Exercir el comandament superior de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra.
- d) Coordinar les policies locals de Catalunya.
- e) Presidir el Consell de Seguretat de Catalunya.
- f) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del Govern el Pla general de seguretat de Catalunya.
- g) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del Govern les normes reglamentàries generals de desplegament i aplicació d'aquesta Llei.
- h) Impulsar i coordinar, en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, les accions necessàries per aconseguir les finalitats d'aquesta Llei.
- i) Sotmetre a l'aprovació del Govern un informe anual sobre la seguretat a Catalunya que, una vegada aprovat per aquest, s'ha de presentar al Parlament.

j) Exercir la potestat sancionadora, en els termes que li atribueixen aquesta Llei i la resta de legislació vigent.

k) Les altres funcions que li assignen aquesta Llei i la legislació vigent en matèria de seguretat.

4. Corresponen als alcaldes les funcions següents, sens perjudici de la resta de funcions que els assigna la legislació local:

- a) Dirigir la política de seguretat en llur municipi, d'acord amb les competències respectives i en el marc de les determinacions del Pla general de seguretat de Catalunya que estableix l'article 15.
- b) Presidir la junta local de seguretat, si n'hi ha, i vetllar pel compliment dels seus acords.
- c) Ordenar i dirigir les actuacions municipals en matèria de seguretat, d'acord amb l'ordenament vigent.
- d) Exercir el comandament superior de la policia local.
- e) Impulsar i coordinar, en l'àmbit municipal, les accions necessàries per aconseguir les finalitats d'aquesta Llei.
- f) Informar el Ple de l'ajuntament sobre el Pla local de seguretat, aprovat per la Junta Local de Seguretat.
- g) Informar anualment el Ple de l'ajuntament sobre l'aplicació i les incidències del Pla local de seguretat.
- h) Exercir la potestat sancionadora, en els termes que els atribueix la legislació vigent.
- i) La resta de funcions que els assignen aquesta Llei i la resta de la legislació vigent en matèria de seguretat.

Article 5. Cossos policials.

1. La policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies dels ajuntaments, amb la denominació de policia local, policia municipal, guàrdia urbana o altres de tradicionals, constitueixen la policia de les institucions pròpies de Catalunya.

2. La policia local de cada municipi s'ha d'integrar en un sol cos i el seu àmbit d'actuació és el del terme municipal corresponent. Només poden actuar fora d'aquest àmbit en situacions d'emergència i en les condicions que estableixin els convenis de col·laboració o els plans de coordinació aprovats pel departament titular de les competències en matèria de seguretat pública.

3. Els cossos de la policia de les institucions pròpies de Catalunya es regeixen, pel que fa a l'organització, les funcions, el règim estatutari i el funcionament intern, per la legislació específica en la matèria i per la resta de l'ordenament vigent.

4. Les relacions entre els cossos de la policia de les institucions pròpies de Catalunya es regeixen pels principis que inspiren el sistema general de seguretat i, en particular, pels de complementarietat, coordinació, col·laboració, cooperació i auxili mutu, especialment en el si de les juntes locals de seguretat. Els convenis subscrits entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i els ajuntaments han d'adaptar i concretar aquests principis a les circumstàncies de cada municipi.

5. El Govern, sobretot per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, i els ajuntaments han de promoure, en el si dels òrgans conjunts, la planificació operativa de llurs serveis de seguretat i l'assignació eficient i l'aprofitament conjunt dels recursos, la integració dels sistemes d'informació policial i l'homogeneïtzació dels estàndards organitzatius i operacionals.

6. Mitjançant la Junta de Seguretat de Catalunya es coordina en el nivell superior la policia de la Generalitat amb els cossos i les forces de seguretat de l'Estat.

Article 6. *Consell de Seguretat de Catalunya.*

1. El Consell de Seguretat de Catalunya és l'òrgan consultiu i de participació superior a Catalunya en matèria de seguretat, sens perjudici de les funcions i de les competències dels òrgans que la legislació vigent estableix en els sectors de la seguretat pública i la policia, la protecció civil, la seguretat viària i la seguretat privada.

2. El Consell de Seguretat de Catalunya és presidit pel conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública i es compon, en els termes fixats pel seu reglament, de representants de les entitats ciutadanes, de les administracions locals, de la Generalitat i, si així ho acorda l'Estat, de l'Administració de l'Estat i de la judicatura i la fiscalia.

3. El Consell de Seguretat de Catalunya ha de comptar amb la participació, en els termes fixats pel seu reglament, de representants específics de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, de la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària, de la Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius, del Consell Assessor d'Espectacles i Activitats Recreatives, del Consell de Coordinació de la Seguretat Privada i de la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància.

4. Les funcions del Consell de Seguretat de Catalunya són:

a) Analitzar, estudiar i avaluar la situació de la seguretat a Catalunya a partir de les dades i els estudis que determina l'apartat 5, i emetre un informe anual sobre la seva evolució, i altres informes que consideri conuenients.

b) Promoure i proposar mesures generals i iniciatives de millora de la situació de la seguretat a Catalunya, i presentar-les, si escau, als organismes competents.

c) Conèixer i impulsar iniciatives adreçades a la millora dels serveis de les diverses administracions relacionats amb la seguretat pública a Catalunya.

d) Acordar la constitució de comissions d'estudi i de grups de treball, i fixar-ne l'àmbit i els criteris d'actuació.

e) La resta de funcions que li assigni la normativa vigent.

5. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública ha de prestar al Consell de Seguretat de Catalunya el suport tècnic que necessiti per al compliment de les funcions que té encomanades i, especialment, ha de posar a la seva disposició els resultats de l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya i els estudis sobre la matèria que elabora periòdicament.

6. El Govern ha d'aprovar per decret el reglament d'organització i funcionament del Consell de Seguretat de Catalunya.

Article 7. *Comissió de Govern per a la Seguretat.*

1. La Comissió del Govern per a la Seguretat és integrada pel president o presidenta de la Generalitat o, si escau, pel conseller o consellera en cap, que la presideix, i pels consellers dels departaments competents en les matèries de seguretat pública, immigració, justícia, protecció de menors, violència de gènere, serveis socials, sanitat, educació, indústria, comerç, consum, turisme, medi ambient i economia i finances. El president o presidenta de la Comissió del Govern per a la Seguretat pot convocar altres consellers i alts càrrecs del Govern a les sessions, per raó dels assumptes a tractar.

2. La Comissió del Govern per a la Seguretat ha d'assegurar la coordinació de les actuacions dels departaments del Govern que afectin la seguretat i el trasllat de la política general de seguretat a les actuacions sectorials dels departaments. La Comissió s'ha de reunir

per conèixer el Pla general de seguretat de Catalunya que, a proposta del conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, ha d'aprovar el Govern, i fer el seguiment de l'execució i del grau de compliment d'aquest Pla. La Comissió s'ha de reunir, com a mínim, un cop cada trimestre.

3. El president o presidenta de la Comissió del Govern per a la Seguretat ha de convocar-la quan es donin situacions excepcionals de greu risc per a la seguretat pública o d'alteració de la convivència ciutadana, a fi d'impulsar i coordinar les actuacions que escaiguin.

Article 8. *Comissió de Policia de Catalunya.*

1. La Comissió de Policia de Catalunya és l'òrgan col·legiat consultiu superior en matèria de coordinació entre la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals a Catalunya.

2. La Comissió de Policia de Catalunya s'adscriu al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i és integrada per:

a) El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, que la presideix.

b) Cinc vocals en representació dels ajuntaments.

c) Cinc vocals en representació del Govern.

3. Les funcions de la Comissió de Policia de Catalunya són:

a) Conèixer l'aplicació dels convenis i altres acords subscrits entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i els ajuntaments, fer-ne el seguiment, emetre els informes i fer les recomanacions que escaiguin.

b) Conèixer i debatre les qüestions de caràcter organitzatiu i operatiu que afectin la coordinació entre els cossos de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de les policies locals de Catalunya, presentar les propostes que s'escaiguin a les autoritats i les institucions competents en la matèria i informar-les amb caràcter previ a l'aprovació pel Govern.

c) Emetre un informe preceptiu no vinculant en matèria d'organització i estructura interna al qual s'han d'ajustar les policies locals, i d'accés, formació i promoció de llurs membres.

d) Promoure iniciatives i estudis per a la millora de la coordinació entre la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals, i el foment de l'homogeneïtzació dels mitjans i els sistemes i de les activitats formatives.

e) Emetre un informe preceptiu no vinculant sobre les normes relatives a uniformitat i altres elements d'identificació de les policies locals que hagin d'ésser aprovades pel departament titular de les competències en matèria de seguretat pública.

f) La resta de funcions que li atribueixi la legislació vigent.

4. La Comissió de Policia de Catalunya pot crear subcomissions i grups de treball, permanents o ocasionals, per al millor compliment de les seves funcions.

5. L'organització interna i el funcionament de la Comissió de Policia de Catalunya s'han d'establir per decret del Govern.

Article 9. *Les juntes locals de seguretat.*

1. Als municipis que tinguin policia local hi ha d'haver una junta local de seguretat, com a òrgan col·legiat de col·laboració i coordinació general dels diversos cossos de policia i altres serveis de seguretat que operen

en llur territori i de participació ciutadana en el sistema de seguretat.

2. La Junta Local de Seguretat és integrada per l'alcalde o alcaldessa, que la presideix, amb veu i vot, i els vocals permanents següents, també amb veu i vot:

a) El delegat o delegada territorial del Govern, qui pot delegar la seva representació en el subdirector o subdirectora general, d'acord amb l'article 17.2.

b) El regidor o regidora delegat en matèria de seguretat ciutadana.

c) El cap o la cap de la comissaria de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra del municipi o, si no, el cap o la cap de l'àrea bàsica policial o el comandament que designi en els termes fixats per reglament.

d) El cap o la cap de la policia local o el comandament que designi en els termes fixats per reglament.

e) Si així ho acorda l'Administració de l'Estat, són també vocals de les juntes locals de seguretat, en l'àmbit de llurs competències, els caps de la Guàrdia Civil i del Cos Nacional de Policia que tinguin responsabilitats funcionals en el municipi.

3. Quan ho requereixin els assumptes a tractar, han d'assistir també a la reunió de la junta local de seguretat, amb veu però sense vot, representants de la judicatura i de la fiscalia, si així ho acorda l'Administració de l'Estat.

4. Poden ésser també convidats a participar en la junta local de seguretat, amb veu però sense vot, les associacions i les entitats veïnals i ciutadanes del municipi, en el cas que puguin ésser afectades pels assumptes a tractar.

5. Si els assumptes a tractar ho requereixen, el president o presidenta o els vocals poden assistir a les sessions de la junta local de seguretat acompanyats dels tècnics que creguin convenients i, especialment, de les persones responsables dels serveis d'emergències, dels serveis socials, de trànsit i seguretat viària i de joc i espectacles, amb veu però sense vot. Així mateix, poden ésser cridades a comparèixer davant la junta les persones responsables dels serveis de seguretat privada que actuin en el municipi.

6. L'alcalde o alcaldessa pot delegar excepcionalment la presidència de les sessions de la junta local de seguretat al regidor o regidora de seguretat ciutadana.

7. La junta local de seguretat s'ha de reunir en sessió ordinària, convocada pel president o presidenta, amb caràcter trimestral. Una de les sessions anuals ha d'ésser plenària i hi han d'ésser convidats els vocals no permanents i les persones i les entitats a què fan referència els apartats 3 i 4, amb la finalitat de conèixer el pla de seguretat local i debatre la situació general de seguretat al municipi.

8. Els acords de la junta local de seguretat s'han de prendre per unanimitat i tenen caràcter executiu.

Article 10. *Funcions de les juntes locals de seguretat.*

Les juntes locals de seguretat tenen les funcions següents:

a) Analitzar i valorar la situació de la seguretat pública en el municipi i concretar les polítiques de seguretat corresponents en l'àmbit respectiu.

b) Elaborar i aprovar el Pla de seguretat local i els plans d'actuació específics que escaiguin en l'àmbit respectiu, d'acord amb el que disposen els articles 15.2 i 27, i fer-ne el seguiment i l'avaluació mitjançant un informe anual. Els plans i els informes s'han de trametre al ple de l'ajuntament, perquè en tingui la informació, i al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, d'acord amb l'article 31.6.

c) Conèixer els plans d'emergències i els plans o les mesures de seguretat viària, de seguretat en esdeveniments esportius i de joc i espectacles, i d'altres que incideixin en la situació de seguretat del municipi, i tenir-los en compte en les previsions del pla local de seguretat.

d) Conèixer els serveis de seguretat privada que tenen autorització per operar en el municipi.

e) Concretar en l'àmbit respectiu els mitjans i els procediments establerts de col·laboració, coordinació i cooperació dels cossos i els serveis de seguretat que actuen en el municipi, en el marc del conveni existent.

f) Promoure les iniciatives i formular les propostes que siguin convenients als organismes competents per a la col·laboració, la coordinació i la cooperació millors dels cossos i els serveis de seguretat.

g) Desplegar i executar, si escau, les actuacions establertes en el conveni subscrit entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i l'ajuntament.

h) La resta de funcions que els encomani la normativa vigent.

Article 11. *Mesa de Coordinació Operativa.*

1. Les juntes locals de seguretat han de crear una mesa de coordinació operativa, com a òrgan permanent i estable de coordinació i de cooperació dels diversos cossos i serveis de seguretat al municipi.

2. La Mesa de Coordinació Operativa ha d'ésser integrada pels caps de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de la policia local que són membres de la Junta Local de Seguretat i, si escau, pels altres comandaments de policia o de seguretat que determini la Junta Local. Els caps de policia que són membres de la mesa poden ésser assistits pels funcionaris i els tècnics que calgui per raó de les actuacions que s'han de portar a terme.

3. La Mesa de Coordinació Operativa té les funcions següents:

a) Executar els acords de la Junta Local de Seguretat, en els termes establerts per la Junta mateixa.

b) Assegurar l'intercanvi d'informació entre els cossos i els serveis de seguretat que actuen en el municipi, per mitjà dels instruments i els procediments establerts per la normativa vigent i el conveni subscrit.

c) Assegurar la coordinació operativa de les actuacions dels diversos cossos i serveis de seguretat al municipi i la dels recursos en matèria de seguretat presents al municipi.

d) Elaborar propostes de plans de seguretat i de coordinació de serveis de seguretat, i presentar-los a la Junta Local perquè, si escau, els aprovi.

e) Elevar a la Junta Local de Seguretat les propostes que cregui convenients a l'efecte de millorar la col·laboració entre els diversos cossos i serveis de seguretat i llur eficàcia i eficiència en el municipi.

f) La resta de funcions que li siguin encomanades per la Junta Local de Seguretat i la normativa vigent.

4. En tots els casos, les forces i cossos de seguretat han d'actuar sota les ordres immediates dels comandaments orgànics respectius.

Article 12. *Comissions regionals de seguretat.*

1. Els municipis d'una mateixa regió policial s'han d'integrar en una comissió regional de seguretat. Per criteris d'eficiència, es pot establir per decret una altra agrupació territorial de municipis per formar una comissió.

2. Componen les comissions regionals de seguretat:
- El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, que la presideix, o la persona en qui delegui.
  - Els alcaldes dels municipis que la integren, que poden delegar la representació en el regidor o regidora competent en matèria de seguretat.
  - El delegat o delegada territorial del Govern, que pot delegar la representació en el subdirector o subdirectora general, d'acord amb l'article 17.2.
  - El cap o la cap de la comissaria de la regió policial, o el comandament en qui delegui, en els termes establerts per reglament.
  - El cap o la cap de la comissaria de l'àrea bàsica policial, o el comandament en qui delegui, en els termes establerts per reglament.
  - Els caps de les policies municipals dels ajuntaments, si escau.
3. Si així ho acorda l'Administració de l'Estat, són també vocals, amb veu i vot, en l'àmbit de llurs competències, els caps de la guàrdia civil i del cos nacional de policia que tinguin responsabilitats funcionals en el municipi.
4. Si ho requereixen els assumptes a tractar, assisteixen també a les reunions de les comissions regionals de seguretat, amb veu però sense vot, representants de la judicatura i de la fiscalia, si així ho acorda l'Administració de l'Estat.
5. El president o presidenta de la Comissió Regional de Seguretat pot convidar a participar a les sessions, amb veu però sense vot, representants de les entitats ciutadanes que actuïn en el seu àmbit territorial quan es vegin afectades pels assumptes que s'hi han de tractar.
6. Si els assumptes a tractar ho requereixen, el president o presidenta o els vocals poden assistir a les sessions de la Comissió acompanyats del personal tècnic que creguin convenient, amb veu però sense vot, especialment de les persones responsables d'emergències, de serveis socials, de trànsit i seguretat viària i de joc i espectacles del seu àmbit territorial. Així mateix, el president o presidenta pot requerir la presència davant la comissió de les persones responsables dels serveis de seguretat privada que actuïn en el seu àmbit territorial.
7. Les comissions regionals de seguretat tenen les funcions següents:
- Analitzar i valorar la situació de la seguretat pública als municipis que les integren, avaluar les necessitats i els recursos disponibles i participar en la definició de les polítiques de seguretat corresponents en llur àmbit.
  - Elaborar els plans de seguretat que considerin convenients en llur àmbit territorial, proposar-los als òrgans decisoris competents i fer-ne el seguiment i l'avaluació.
  - Elaborar el Pla de seguretat regional, que ha de tenir en compte els plans de seguretat locals dels municipis compresos en la regió policial, i les directrius del Pla general de seguretat de Catalunya establert per l'article 15, i sotmetre'l a l'aprovació del conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública.
  - Conèixer els plans d'emergències i els plans o les mesures de seguretat viària, de seguretat en esdeveniments esportius, de joc i espectacles i altres que incideixin en la situació de seguretat dels municipis que les integren.
  - Promoure les iniciatives i formular les propostes que siguin convenients als organismes competents per a la millora de la seguretat en els municipis que les integren.
  - Elaborar els informes que creguin convenients sobre la seguretat als municipis de llur àmbit, i presentar-los als organismes que escaiguin.

Article 13. *Reglamentació de les juntes i de les comissions.*

El Govern ha d'aprovar per decret la normativa general sobre organització i funcionament de les juntes locals de seguretat i les comissions regionals de seguretat. Aquests òrgans poden aprovar llur reglament de funcionament intern, atenent les previsions d'aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

Article 14. *Escola de Policia de Catalunya.*

1. L'Escola de Policia de Catalunya és un organisme autònom de caràcter administratiu adscrit al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública que es regula per la llei que li és pròpia.

2. L'Escola de Policia de Catalunya té com a tasques principals la formació bàsica, de comandaments i de les especialitats dels membres de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de les policies locals de Catalunya, i presta suport al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i als ajuntaments en els processos de selecció del personal dels cossos respectius.

3. L'Escola de Policia de Catalunya contribueix a l'estudi, la investigació i la divulgació de matèries relatives a la policia i la seguretat ciutadana.

Article 15. *Pla general de seguretat de Catalunya.*

1. El Govern, en l'exercici de les seves competències, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de seguretat pública i amb el coneixement previ de la Comissió del Govern per a la Seguretat i del Consell de Seguretat de Catalunya, ha d'aprovar el Pla general de seguretat de Catalunya, que ha d'integrar les previsions generals de riscos, actuacions i mitjans, inclosos els de seguretat privada, en matèria de seguretat ciutadana, emergències, seguretat viària i altres que afectin la convivència ciutadana i la seguretat de les persones i els béns a Catalunya.

2. Els deures o les prestacions personals o patrimonials dels ciutadans es determinen d'acord amb les disposicions legals aplicables.

3. El Pla de seguretat de Catalunya té periodicitat biennal, sens perjudici que, per raons d'urgència o de necessitat, s'hagi de modificar abans d'haver transcorregut l'esmentat termini.

4. El Pla general de seguretat de Catalunya ha d'establir les directrius i els criteris tècnics per a l'elaboració dels plans locals i regionals de seguretat, a l'efecte d'aconseguir-ne la coordinació i la integració adequades. En l'elaboració del Pla s'han de tenir en compte les recomanacions del Consell de Seguretat de Catalunya.

5. El Pla general de seguretat de Catalunya s'ha de presentar al Parlament.

CAPÍTOL III

L'administració general i territorial de seguretat

Article 16. *El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública.*

1. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, de conformitat amb els objectius generals establerts pel Govern, és l'òrgan responsable de dirigir la política de seguretat de la Generalitat.

2. Corresponen al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública la direcció superior del cos de mossos d'esquadra, la coordinació de les policies locals i la resta de funcions que li atorguen aquesta Llei i l'ordenament jurídic.

Article 17. Estructura territorial del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública.

1. Correspon als delegats territorials del Govern, d'acord amb la disposició addicional quarta, la potestat sancionadora en les matèries que són competència del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, de conformitat amb les lleis sectorials que les regulen i sens perjudici de les competències atribuïdes expressament a les altres autoritats en matèria de seguretat.

2. En cada delegació territorial del Govern hi ha una subdirecció general, que ha de complir les funcions que s'estableixin per reglament. La coordinació de les funcions, els serveis i els procediments administratius que són competència del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública correspon al subdirector o subdirectora general.

3. En tots els casos, correspon al conseller o consellera del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública la coordinació superior en l'àmbit de Catalunya de les actuacions en matèria de seguretat que duen a terme els delegats territorials del Govern.

Article 18. Mapa policial de Catalunya.

El Govern ha d'aprovar per decret el mapa policial de Catalunya, d'acord amb les disposicions del Pla territorial general de Catalunya. El mapa policial organitza el territori de Catalunya en àrees bàsiques policials i en regions policials, i té en compte les realitats metropolitaniques en la seva organització territorial.

Article 19. Àrees bàsiques policials.

1. L'àrea bàsica policial és la unitat mínima, geogràfica i poblacional, dotada d'uns serveis bàsics per a l'atenció primària de les demandes de prevenció, seguretat ciutadana, control del trànsit i investigació de primer nivell. El servei bàsic es compon, d'una banda, d'una comissaria principal de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de les altres comissaries desconcentrades que requereixin les necessitats i l'extensió de l'àrea, i, de l'altra, dels cossos de policia local que hi hagi al territori, coordinats per les juntes locals corresponents.

2. El Govern ha de determinar l'àmbit de les àrees bàsiques policials d'acord amb criteris demogràfics i geogràfics i en funció de la demanda social i local de serveis de seguretat. La delimitació de les àrees bàsiques policials s'ha d'adequar als termes dels municipis i, si escau, a llur organització administrativa, territorial i judicial.

Article 20. Regions policials.

1. L'agrupació de diverses àrees bàsiques policials, d'acord amb criteris del Pla territorial general de Catalunya, forma una regió policial. Cada regió policial ha de tenir una comissaria regional, amb seu a la comissaria de l'àrea bàsica policial que determini el Govern, per raons d'eficàcia, d'eficiència, de desconcentració, econòmiques, socials, demogràfiques i històriques.

2. A les comissaries regionals hi ha d'haver els serveis de suport logístic i les especialitats policials que, per llurs característiques, transcendeixin l'àmbit de les àrees bàsiques policials, i s'hi du a terme la gestió descentralitzada dels serveis tècnics i administratius centrals.

CAPÍTOL IV

Relacions entre administracions

Article 21. Principis de relació entre administracions.

Les administracions públiques amb competències sobre seguretat han d'atenir-se, en llurs relacions mútues, als principis següents:

a) Lleialtat institucional i ple respecte de l'exercici de les competències que corresponen a les altres administracions.

b) Informació recíproca, especialment quan calgui per complir millor les competències de cada administració.

c) Coordinació en l'actuació i en la prestació dels serveis.

d) Col·laboració i cooperació, que inclou l'assistència mútua per complir millor les competències de cada administració.

Article 22. Informació estadística.

El Govern, especialment per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, d'acord amb la normativa estadística vigent a Catalunya, ha de promoure:

a) La innovació, el desenvolupament i la consolidació de les activitats estadístiques en matèria de seguretat, a fi de constituir un sistema estadístic coherent, fiable, actualitzat, equiparable amb els sistemes de l'entorn i útil per a la presa de decisions en els àmbits de l'Administració relacionats amb la seguretat pública.

b) La comparabilitat de les informacions estadístiques que produeixen les diverses administracions públiques competents en matèria de seguretat.

c) L'intercanvi d'informació estadística en matèria de seguretat entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i el Ministeri de l'Interior, en el si de la Junta de Seguretat de Catalunya, sens perjudici del que disposa la normativa estadística vigent a Catalunya.

d) La coherència, en el marc del Sistema Estadístic de Catalunya, de les diverses activitats estadístiques relacionades amb les infraccions penals, especialment en matèria judicial, fiscal i d'execució penal.

Article 23. Informes sobre la seguretat.

1. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública ha d'elaborar un informe anual sobre la seguretat interior a Catalunya, basat en les activitats estadístiques regulades pel Pla estadístic de Catalunya, i l'ha de posar a disposició de les autoritats i dels òrgans interessats, especialment la Junta de Seguretat de Catalunya, la Comissió de Policia de Catalunya, les juntes locals de seguretat, el Consell de Seguretat de Catalunya i el Parlament.

2. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, a petició dels ajuntaments o d'ofici, pot elaborar informes de diagnòstic i anàlisi sobre la seguretat en un determinat àmbit territorial, local o supramunicipal. Aquests informes s'han de posar a disposició dels alcaldes perquè els trametin a les juntes locals corresponents.

Article 24. Informacions policials.

1. Les autoritats i els membres del cos de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i dels cossos de policia local de Catalunya estan obligats a facilitar-se

mútuament la informació que sigui rellevant per al compliment de les funcions respectives, sens perjudici de la reserva que escaigui per raó de la matèria i amb ple respecte de la legislació aplicable, en particular la relativa a la protecció de dades personals.

2. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública gestiona i manté un sistema unificat d'informacions policials, al qual tenen accés la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals de Catalunya. Un conveni d'adhesió bilateral entre aquest departament i l'ajuntament corresponent ha de regular les condicions de l'accés i la participació de cada cos de policia local en aquest sistema unificat d'informació.

3. La policia de la Generalitat-mossos d'esquadra ha de facilitar l'accés de les policies locals a altres bases de dades, en els supòsits d'interès local que es determinin per reglament.

4. Mitjançant un conveni, les policies locals poden usar el programari informàtic d'aplicació de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i treballar en xarxes integrades d'informació policial.

5. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública ha d'establir per reglament els protocols d'accés, consulta i intercanvi de dades, d'ús del programari d'aplicació i, si escau, els relatius als sistemes de comunicacions policials. Els convenis subscrits amb els municipis que s'adhereixin al sistema unificat d'informació han de concretar en cada cas les modalitats i les condicions de l'accés i la participació de les policies locals en les xarxes integrades d'informació, d'acord amb el que estableix l'apartat 2.

6. Les corporacions locals que disposin de policia local han de trametre al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i fer pública, dins el primer trimestre de cada any, d'acord amb els criteris unificats d'elaboració que estableixi aquest departament, la documentació següent:

- a) La memòria dels serveis prestats l'any anterior.
- b) Les dades registrals de delictes, faltes i incidències diverses.
- c) Les dotacions de recursos humans i materials.

7. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública ha de promoure l'intercanvi d'informació d'interès policial entre el cos de mossos d'esquadra i els cossos estatals, i també amb els organismes europeus de cooperació i coordinació interpolicial, en el si de la Junta de Seguretat de Catalunya.

Article 25. *Coordinació de les policies locals.*

1. El Govern, per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, té la responsabilitat de fer efectiva la coordinació de les policies locals, la qual implica la determinació dels mitjans i dels sistemes de relació que fan possible l'acció conjunta d'aquests cossos, mitjançant les autoritats competents, de manera que s'aconsegueixi la integració de les actuacions particulars respectives dins el conjunt del sistema de seguretat que els és confiat.

2. La coordinació de l'activitat de les policies locals s'ha d'estendre, en tots els casos, a les funcions següents:

- a) Promoure l'homogeneïtzació dels mitjans tècnics i la uniformitat dels altres elements comuns.
- b) Establir les normes bàsiques d'estructura i d'organització interna a què s'han d'ajustar les policies locals, i la normativa d'accés, formació i promoció de llurs membres.
- c) Determinar per reglament, amb l'informe previ de la Comissió de Policia de Catalunya, els tipus d'armes

que han d'utilitzar les policies locals; les característiques dels dipòsits d'armes; les normes per administrar-les, i les mesures de seguretat necessàries per evitar-ne la pèrdua, la sostracció o l'ús indegut, d'acord amb la normativa vigent en matèria d'armament.

d) Establir, amb l'informe previ de la Comissió de Policia de Catalunya, les característiques comunes dels uniformes, les insígnies, els distintius, l'equip, els vehicles i els altres complements de les policies locals que puguin ésser uniformats, per garantir l'efectivitat operativa i la identificació pública dels policies locals, sens perjudici que cada municipi pugui afegir-hi elements característics propis.

Article 26. *Assistència mútua.*

1. El Govern, especialment per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, ha de facilitar als municipis l'assessorament tècnic que el disseny de les polítiques locals de seguretat i l'operativitat dels serveis locals de seguretat corresponents requereixin.

2. La policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals s'han de prestar l'assistència mútua que l'exercici eficaç de les funcions respectives requereixi.

3. Mitjançant un conveni es poden concretar l'abast i les modalitats de l'assistència, especialment quan es refereix a:

- a) La planificació de l'actuació dels serveis policials concurrents i compartits i de les operacions conjuntes.
- b) El suport de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra als municipis que no disposen de policia local, prestant-hi serveis propis d'aquesta, d'acord amb la legislació reguladora de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de la policia local.

c) El suport de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra als municipis prestant-hi els serveis temporals o específics que, per raó del volum o de l'especialització, les policies locals no poden assumir, d'acord amb la legislació reguladora de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de la policia local.

d) La formació professional, mitjançant l'Escola de Policia de Catalunya, i la formació ocupacional, mitjançant els recursos educatius propis de cada cos.

4. La Comissió de Policia de Catalunya ha d'estar informada de les actuacions d'assistència mútua entre la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals i les ha de supervisar, sens perjudici de les funcions que corresponen a les juntes locals de seguretat i al comandament superior dels cossos.

Article 27. *Convenis.*

1. El Govern, per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, i els ajuntaments interessats poden signar convenis de col·laboració amb la finalitat de concretar les formes i els procediments de coordinació i cooperació en els serveis i les actuacions per al desenvolupament de polítiques públiques en els diferents àmbits de la seguretat. Aquests convenis han d'incloure, si escau, protocols que delimitin les actuacions dels serveis respectius, especialment els policials, en els àmbits on coincideixin o puguin coincidir les accions respectives. En poden formar part, segons l'objecte del conveni, altres departaments de la Generalitat i altres administracions, institucions i entitats públiques o privades.

2. Els convenis poden establir la creació de comissions i grups de treball per dur a terme les actuacions previstes. En general, sens perjudici de les particularitats derivades de llur objecte o llur composició, aquests

òrgans s'han de vincular a les juntes locals o a les comissions regionals de seguretat, d'acord amb el que per-toqui.

3. Els convenis han d'establir, amb caràcter general, les actuacions que s'han de dur a terme, llur finançament, els òrgans encarregats de les dites actuacions, llur durada i les altres formes d'extinció que escaiguin.

4. En tots els casos, els convenis de col·laboració entre els cossos de seguretat han d'establir:

- a) Els objectius i les finalitats que persegueixen.
- b) La delimitació i l'assignació de serveis entre els cossos, segons les funcions pròpies de cada un, amb indicació dels que presten amb caràcter propi i exclusiu i dels compartits.
- c) Els protocols d'actuació en els serveis compartits.
- d) Els estàndards generals de presència policial.
- e) L'abast i els protocols de la cooperació en matèria d'informació policial.
- f) L'abast i els protocols de la cooperació en matèria de coordinació operativa.
- g) L'abast i els protocols dels serveis unificats o de gestió conjunta.
- h) Els procediments de recollida i tractament d'informació.
- i) L'àmbit i el procediment d'elaboració dels plans d'actuació conjunta.
- j) Els procediments d'avaluació de resultats.
- k) Els procediments d'informació al públic.

5. Els convenis han de garantir que el contingut i la qualitat dels serveis de seguretat que reben els ciutadans siguin equiparables, amb independència del lloc de residència, i que siguin equivalents entre els municipis amb característiques sociodemogràfiques similars.

6. Han de signar els convenis en matèria de seguretat el conseller o consellera del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, l'alcalde o alcaldessa del municipi corresponent i, si escau, les persones titulars dels altres departaments, administracions, institucions i entitats que hi participin.

7. Els convenis s'han de publicar al DOGC en el termini d'un mes a comptar del moment que se signin.

Article 28. *Delimitació de serveis.*

1. Els convenis subscrits poden delimitar de manera concreta els serveis que han de portar a terme en el municipi la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i la policia local, d'acord, en tots els casos, amb les funcions assignades per la normativa vigent, especialment les que especifiquen els apartats 2, 3 i 4.

2. Són funcions pròpies de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra:

- a) La protecció de les autoritats de la Generalitat i la vigilància i la custòdia dels edificis, les instal·lacions i les dependències propis.
- b) Les de policia de seguretat ciutadana i l'ordre públic.
- c) Les de policia administrativa.
- d) Les que li corresponen com a policia judicial.
- e) Les de policia de trànsit interurbà.

3. Són funcions pròpies de les policies locals:

- a) La protecció de les autoritats de la corporació local i la vigilància i la custòdia dels edificis, les instal·lacions i les dependències de la mateixa corporació.
- b) Les de policia de trànsit urbà.
- c) Les de policia administrativa en l'àmbit de les competències municipals i, especialment, les relacionades amb la normativa mediambiental.

d) La col·laboració en les funcions de policia de seguretat ciutadana i ordre públic, d'acord amb el que especifiqui la junta local de seguretat.

e) Les de policia comunitària en els àmbits de la convivència veïnal i dels serveis públics locals.

f) Les que li corresponen com a policia judicial, especialment amb relació al trànsit.

4. Són funcions compartides entre la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i les policies locals:

- a) Les de policia de proximitat, i l'auxili i l'assistència als ciutadans.
- b) La intervenció en la resolució amistosa de conflictes privats, si hi són requerides.
- c) La vigilància d'espais públics.

Article 29. *Serveis unificats i de gestió conjunta.*

1. Es pot establir mitjançant conveni la creació de serveis unificats o bé de gestió conjunta de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de les policies locals, sempre que llurs característiques ho permetin.

2. El departament titular de les competències en matèria de seguretat pública ha de promoure, mitjançant conveni, la creació de serveis unificats o conjunts de recepció de denúncies i altres serveis d'atenció directa als ciutadans.

3. La iniciativa i la proposta de creació de serveis unificats o de gestió conjunta corresponen indistintament al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i a les corporacions locals, i han d'ésser objecte de tractament a les juntes locals de seguretat i, si escau, del conveni corresponent.

4. La direcció tècnica dels serveis unificats o de gestió conjunta correspon al cos que tingui com a pròpia la competència sobre l'activitat objecte de l'acord o conveni. La direcció tècnica inclou, en tots els casos, l'establiment d'estàndards i regles de procediment operatiu i de gestió de sistemes.

5. En matèria de seguretat ciutadana i ordre públic correspon al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública assegurar serveis en quantitat i qualitat homologables arreu de Catalunya, adoptant les disposicions generals i tècniques que garanteixin la coherència de les estratègies i l'harmonització de les actuacions policials als diversos territoris.

Article 30. *Centre d'Atenció i Gestió d'Emergències.*

1. La Generalitat ha de tenir un centre integrat i permanent d'atenció a les demandes en matèria d'emergències i protecció civil, policia i urgències sanitàries que ha de gestionar els procediments i els recursos destinats a donar-hi resposta.

2. El número de telèfon unificat 112, d'acord amb la normativa de la comunitat europea, ha d'ésser d'accés universal i gratuït per al conjunt del territori i de la població de Catalunya.

3. Els mitjans de comunicació social han d'atendre en tots els casos les demandes del centre a què fa referència l'apartat 1 o de les autoritats competents, en exercici de llurs funcions de planificació i gestió de l'emergència, pel que fa a la difusió gratuïta de missatges i a la informació d'interès col·lectiu a la població.

Article 31. *Planificació conjunta.*

1. Els plans de seguretat poden ésser municipals, supramunicipals o regionals, de caràcter general, sectorial, estacional i específic.

2. Els plans de seguretat s'han d'elaborar tenint en compte els objectius de les polítiques de seguretat acor-

dades pels òrgans superiors i de coordinació i les directrius tècniques que aprovi el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, amb la finalitat de facilitar-ne l'homogeneïtat i la integració.

3. Els plans de seguretat han de tenir en compte, en llur àmbit respectiu, les previsions contingudes en els plans de protecció civil, de seguretat viària, de seguretat en joc i espectacles i altres que els puguin afectar.

4. Les juntes locals de seguretat han d'aprovar un pla general de seguretat per al municipi respectiu, que n'ha d'analitzar la situació de seguretat; ha de definir els objectius generals i les prioritats, els mitjans i els recursos disponibles, inclosos els de seguretat privada que, si escau, es poden utilitzar per assolir-los; ha d'especificar les accions que s'han d'emprendre, amb el calendari d'aplicació, els mètodes de seguiment i avaluació adequats i el període de vigència.

5. Les juntes locals de seguretat poden aprovar plans sectorials, estacionals i específics de seguretat, segons aconselli la situació de seguretat del municipi.

6. Els plans de seguretat aprovats per les juntes locals s'han de trametre al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, que n'ha de donar trasllat als òrgans superiors de coordinació i de participació.

7. L'aprovació de plans de seguretat d'àmbit supramunicipal o regional correspon al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, llevat del Pla general de seguretat de Catalunya, que correspon al Govern, amb el coneixement previ de la Comissió del Govern per a la Seguretat, a proposta del dit conseller o consellera. Si la transcendència de les accions que s'han d'emprendre ho aconsella, el conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública pot presentar al Govern l'aprovació de plans de seguretat d'àmbit supramunicipal o regional, de caràcter general, sectorial, estacional o específic.

8. Les comissions regionals de seguretat han de proposar al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública l'aprovació de plans de seguretat per a llur àmbit territorial.

9. El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública ha de comunicar l'aprovació de plans de seguretat supramunicipals i regionals a les juntes locals, a les comissions regionals de seguretat que en resultin afectades i als òrgans superiors de coordinació i participació, perquè en tinguin coneixement i, si escau, perquè hi facin l'adequació de llurs actuacions.

CAPÍTOL V

Relacions amb els ciutadans

Article 32. *Participació ciutadana.*

1. Els ciutadans tenen dret a participar en les tasques de seguretat pública mitjançant les associacions i les entitats que tenen representació al Consell de Seguretat de Catalunya, a les juntes locals i a les comissions regionals de seguretat.

2. Els òrgans competents per a l'aprovació dels plans de seguretat poden fer les consultes prèvies que creguin necessàries a les associacions i les entitats que representin interessos i col·lectius que en resultin afectats.

Article 33. *Dret d'informació.*

1. Els ciutadans tenen dret a ésser informats de les situacions d'especial risc per a la seguretat pública que

afectin llur comunitat o una zona o un àmbit determinats, i de les mesures preventives adequades per afrontar-les.

2. Els ciutadans tenen dret a ésser informats de les mesures previstes en els plans de seguretat que puguin afectar llurs drets i interessos i el normal desenvolupament de la convivència ciutadana.

3. Els òrgans competents per aprovar els plans i les mesures corresponents per afrontar situacions d'especial risc han d'establir els mitjans adequats per a la difusió pública de les informacions a què fan referència els apartats 1 i 2.

Article 34. *Queixes i peticions.*

1. Els ciutadans poden dirigir a les autoritats de seguretat les queixes i les peticions que creguin oportunes sobre la prestació dels diversos serveis de seguretat i l'actuació dels agents.

2. El Govern, mitjançant decret, ha de crear, en el si del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, un servei que permeti la recepció i la resposta de les queixes i les peticions dels ciutadans en matèria de seguretat pública i, si escau, el seguiment d'actuacions ulteriors, i que constitueixi una via permanent de comunicació amb els ciutadans en l'àmbit de la seguretat.

Article 35. *Atenció als ciutadans.*

El Govern ha de promoure de manera constant la simplificació i la facilitat de l'accés dels ciutadans als serveis de seguretat, especialment en els àmbits de la informació, de la recepció de denúncies, de l'atenció d'emergències i de la recepció i tramitació de queixes i peticions. A aquest efecte ha de promoure l'adaptació dels serveis a l'estat de les tecnologies de la comunicació de cada moment i, si escau, llur integració i unificació.

Article 36. *Carta de serveis públics.*

La Generalitat ha d'establir, amb l'informe previ del Consell de Seguretat de Catalunya, la Carta de serveis públics de seguretat, que ha d'aplegar els drets i els deures dels ciutadans en aquest àmbit, d'acord amb la legislació vigent.

Disposició addicional primera. *Autoritats de l'Administració de la Generalitat competents per sancionar en matèria de seguretat ciutadana.*

1. Sens perjudici de les competències que la legislació vigent atribueix al Govern de la Generalitat, els titulars dels òrgans del departament amb competències en matèria de seguretat pública que tinguin la condició d'autoritats responsables de la protecció de persones i béns i del manteniment de la seguretat ciutadana tenen competència per imposar sancions, d'acord amb el que estableix la legislació corresponent en la matèria.

2. Corresponen a les autoritats competents, d'acord amb l'apartat 1, les atribucions següents:

a) Les determinades per la Llei orgànica 1/1992, del 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana. Respecte a les facultats sancionadores establertes per la dita Llei, són competents:

1r El Govern de la Generalitat per imposar multes de fins a 600.000 euros i qualsevol de les sancions restants per infraccions molt greus, greus o lleus.

2n El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública per imposar multes de fins a 300.000 euros i qualsevol de les

sancions restants per infraccions molt greus, greus o lleus.

3r La resta d'autoritats a què fa referència l'apartat 1 per imposar multes de fins a 60.000 euros i qualsevol de les sancions restants per infraccions molt greus, greus i lleus.

b) Les determinades per la Llei de l'Estat 23/1992, del 30 de juliol, de seguretat privada. Respecte a les facultats sancionadores establertes per la dita Llei, són competents:

1r El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, pel que fa a les faltes molt greus.

2n El director o directora general de Seguretat Ciutadana, pel que fa a les faltes greus i lleus.

c) Les atribucions restants segons la legislació vigent, amb les correspondències següents:

1r Les atribucions del ministre o ministra d'Interior i dels secretaris d'Estat corresponen al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública.

2n Les atribucions de les persones titulars de les direccions generals i de les delegacions i subdelegacions del Govern de l'Estat corresponen al director o directora general de Seguretat Ciutadana.

3. Totes les autoritats i tots els funcionaris públics, en l'àmbit de llurs competències, han de col·laborar amb les autoritats a què fan referència els apartats 1 i 2 i prestar-los l'auxili que sigui possible, amb vista a la consecució de les finalitats definides per aquesta Llei.

4. En el supòsit que les autoritats autonòmiques i els membres dels cossos de policia de Catalunya hagin de sol·licitar ajuda i col·laboració als particulars, cal atènyer-se al que disposa l'article 5.2 de la Llei orgànica 1/1992.

Disposició addicional segona. *Competències dels alcaldes per sancionar en matèria de seguretat ciutadana.*

Per infraccions establertes per la legislació vigent en matèria de seguretat ciutadana, els alcaldes tenen competències, amb l'audiència prèvia de la junta local de seguretat, per imposar les sancions de suspensió de les autoritzacions o els permisos que haguessin concedit els municipis i de multa, quan així ho hagi establert la legislació vigent, en els termes que aquesta ho faci.

Disposició addicional tercera. *Autoritats competents per sancionar en matèria de protecció civil, trànsit, joc i espectacles.*

1. Són autoritats competents per sancionar en matèria de protecció civil, trànsit, joc i espectacles el Govern, el conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública i les persones titulars dels òrgans d'aquest departament, en els termes establerts per la legislació específica corresponent.

2. Són autoritats competents per sancionar en matèria de protecció civil, trànsit i espectacles els alcaldes, en els termes establerts per la legislació específica corresponent.

Disposició addicional quarta. *Atribucions dels delegats territorials del Govern.*

1. Els delegats territorials del Govern tenen, a més, la condició de delegats del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i del

Departament de Governació i Relacions Institucionals, dels quals depenen orgànicament i funcionalment pel que fa a l'àmbit competencial respectiu.

2. Els delegats territorials del Govern són nomenats i separats del càrrec per decret del Govern, a proposta conjunta del conseller o consellera de la Presidència, del conseller o consellera titular de les competències en matèria de seguretat pública i del conseller o consellera de Governació i Relacions Institucionals.

3. En tots els casos, correspon als consellers titulars dels departaments amb competències en matèria de seguretat pública i de Governació i Relacions Institucionals la coordinació de l'execució de les competències del departament respectiu en l'àmbit territorial corresponent.

Disposició addicional cinquena. *Règim especial de la ciutat de Barcelona.*

El desplegament d'aquesta Llei ha de tenir en compte el que estableix la Llei 22/1998, del 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona.

Disposició addicional sisena. *El cos d'agents rurals.*

Els agents rurals, quan actuïn com a agents de l'autoritat, en l'exercici de les funcions que els atribueix la Llei que regula aquest Cos, tenen accés a la informació i s'han d'integrar en el sistema de seguretat de Catalunya.

Disposició transitòria.

La regulació de les juntes locals de seguretat establerta per aquesta Llei és aplicable a partir del moment en què es produeixi el desplegament de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra en els municipis corresponents.

Disposició derogatòria.

1. Es deroga l'article 16 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

2. Les referències que fa la legislació vigent a la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals s'entenen fetes a la Comissió de Policia de Catalunya.

3. Es deroga la disposició addicional segona de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra.

4. Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Habilitació reglamentària.*

S'autoritzen el Govern i el conseller o consellera del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública per dictar els reglaments que calguin per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al DOGC.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i

que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 7 d'abril de 2003.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3865, de 15 d'abril de 2003)

MINISTERI D'HISENDA

9687 RESOLUCIÓ de 28 d'abril de 2003, de la Direcció General del Cadastre, per la qual s'aproven els programes i les aplicacions informàtiques per a la consulta de dades cadastrals i l'obtenció de certificats cadastrals telemàtics. («BOE» 115, de 14-5-2003.)

L'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, insta les administracions perquè promoguin la incorporació de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques en el desenvolupament de la seva activitat i en l'exercici de les seves competències. Particularment disposa que els programes i les aplicacions electròniques, informàtiques i telemàtiques que hagin d'utilitzar les administracions públiques per exercir les seves potestats, han de ser prèviament aprovats per l'òrgan competent, el qual n'ha de difondre públicament les característiques.

L'article 9 del Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat, desplega l'esmentat article i disposa que els programes i les aplicacions que efectuïn tractament d'informació el resultat del qual sigui utilitzat pels òrgans i les entitats de l'àmbit de l'Administració General de l'Estat per exercir les potestats que tenen atribuïdes, han de ser aprovats mitjançant resolució de l'òrgan administratiu titular de la competència per resoldre el procediment i s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Així mateix, el capítol V del mateix Reial decret, afegit pel Reial decret 209/2003, de 21 de febrer, regula els certificats telemàtics i les transmissions de dades, i assenyala a l'article 13.1 que els certificats administratius en suport paper han de ser substituïts per certificats telemàtics o per transmissions de dades, i que requereixen el consentiment de l'interessat llevat que l'accés estigui autoritzat per llei.

La disposició addicional segona de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix el dret de tots a accedir a la informació dels immobles de la seva titularitat i a les dades no protegides contingudes al Cadastre; així mateix, estableix el dret d'accés a les dades protegides, sense el consentiment de l'afectat, pels òrgans constitucionals, l'Administració de justícia i les administracions públiques, sense més restriccions que les derivades dels principis de competència, idoneïtat i proporcionalitat.

L'article 50.tres, apartat c), de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, preveu la possibilitat d'obtenir certificats cadastrals telemàtics pels procediments que s'aprovin per resolució de la Direcció General del Cadastre.

En virtut d'això i amb la finalitat de facilitar l'exercici del dret d'accés dels ciutadans, les institucions i les administracions públiques a la informació cadastral, la Direc-

ció General del Cadastre ha establert la prestació dels serveis de consulta de la informació cadastral per via telemàtica i el servei d'obtenció de certificats cadastrals telemàtics.

L'expedició, a instància de part, de certificats on figurin dades físiques, jurídiques o econòmiques que constin al Cadastre immobiliari, relatives a béns immobles, és una de les funcions administratives atribuïdes a la Direcció General del Cadastre, i la possibilitat d'expedició per mitjans telemàtics d'aquests certificats ha de ser aprovada mitjançant resolució en aplicació del que estableix l'article 9 del dit Reial decret 263/1996, de 16 de febrer.

En desplegament de les normes damunt esmentades, la present resolució regula el certificat cadastral telemàtic i les transmissions de dades que compleixen totes les característiques necessàries per gaudir de la validesa pròpia dels certificats en suport paper, d'acord amb el que disposa l'article 14 de l'esmentat Reial decret, tenint en compte que en la certificació telemàtica s'ha de substituir la signatura manuscrita per un codi segur de verificació, generat electrònicament, que permeti accedir a la certificació electrònica arxivada per la Direcció General del Cadastre o procedir a la seva confrontació, i facilitar així la comprovació de l'autenticitat del document quan sigui necessari.

En virtut d'això, dispo:

Primer. *Objecte.*

Aquesta Resolució té per objecte aprovar els programes i les aplicacions informàtiques per a la consulta telemàtica de la informació cadastral i l'obtenció de certificats cadastrals telemàtics per part de les administracions, les institucions, els titulars cadastrals i els interessats.

Segon. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Resolució és aplicable als serveis de consulta i certificació telemàtica de la informació incorporada a la Base de Dades Nacional del Cadastre. Els serveis que són objecte de regulació són els següents:

- a) Servei de consulta lliure de dades cadastrals no protegides.
- b) Servei de consulta i certificació electrònica per als titulars cadastrals de les dades de la seva titularitat.
- c) Servei de consulta i certificació electrònica per a les administracions i institucions públiques, en l'àmbit de les seves competències.
- d) Servei de consulta i certificació per a notaries i registres de la propietat.
- e) Servei de comprovació de certificats i consulta d'accessos.

L'accés a aquests serveis està sotmès a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i a les normes d'accés a les dades cadastrals que conté la disposició addicional segona de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, modificada per la Llei 43/2002, de 23 de desembre, del cadastre immobiliari, així com l'Ordre HAC/1601/2002, de 7 de juny, reguladora dels fitxers automatitzats de dades de caràcter personal existents al Ministeri d'Hisenda i en determinats organismes públics que hi estan adscrits, referent a la Base de Dades Nacional del Cadastre.

Tercer. *Servei de consulta lliure a dades cadastrals no protegides.*

1. Tothom pot consultar lliurement per mitjans telemàtics les dades no protegides sobre els béns immobles incorporats a la Base de Dades Nacional del Cadastre.